

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 21 oktober 2010 in zaak nr. 10/35865 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 oktober 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 oktober 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 oktober 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank, door te overwegen dat nu de onrechtmatige staandehouding van de vreemdeling is gevolgd door een strafrechtelijke aanhouding die door de politierechter onrechtmatig is geoordeeld, geen reden bestaat om de onrechtmatige staandehouding bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de opgelegde maatregel van bewaring buiten beschouwing te laten, heeft miskend dat zij bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de bewaring slechts een direct daaraan voorafgaande staandehouding op de voet van artikel 50 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) mag betrekken. Daartoe voert de minister aan dat uit de processen-verbaal volgt dat op de staandehouding van de vreemdeling de aanwending van niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden is gevolgd, zodat sprake is van een feitelijke onderbreking tussen de aanwending van de bevoegdheid tot staandehouding en de aanwending van de bevoegdheden tot ophouding en inbewaringstelling. Door in het kader van de beoordeling van de rechtmatigheid van de inbewaringstelling een oordeel te geven over de rechtmatigheid van de staandehouding is de rechtbank buiten de grenzen van het geschil getreden, aldus de minister.

2.1.1. Volgens het op ambtseed opgemaakte en ondertekende proces-verbaal van aanhouding van 4 oktober 2010 is de auto waarin de vreemdeling één van de inzittenden was, bij een verkeerscontrole op die datum aangehouden omdat de bestuurder te hard reed. Hierop hebben de verbalisanten om de identiteitspapieren van de bestuurder gevraagd. Toen deze een Albanees paspoort met een Spaans visum toonde en de inzittenden aansprak in een voor de verbalisanten vreemde taal, hebben zij de inzittenden – waaronder de vreemdeling - op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 gecontroleerd. De vreemdeling heeft hierop een Albanees paspoort met een Grieks visum getoond. Bij controle bleek het Griekse visum vals te

zijn. Daarop is de vreemdeling op grond van artikel 231 van het Wetboek van Strafrecht aangehouden.

Volgens het op ambtsead opgemaakte en ondertekende proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 14 oktober 2010 is de vreemdeling, na strafrechtelijke detentie, in verband met onrechtmatig verblijf in Nederland op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw 2000 overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor. De vreemdeling is aldaar opgehouden en vervolgens in bewaring gesteld.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 29 juni 2001 in zaak nr. 200102145/1, AB 2001, 268) vormt de staandehouding in de gevallen, waarin daarop zonder feitelijke onderbreking ophouding en/of bewaring volgt, het begin van een reeks beslissingen, erop gericht de vreemdeling, ten aanzien van wie gebleken is dat hij illegaal hier te lande verblijft, onder de macht van de tot uitzetting bevoegde autoriteiten te brengen en te houden. Daarbij wordt een opvolgende beslissing steeds mede gebaseerd op de gegevens die zijn vergaard bij of op basis van een voorafgaande beslissing en is - niet in de laatste plaats wat het verhoor van de vreemdeling betreft - ook in procedureel opzicht niet steeds een scherpe scheidslijn te trekken tussen de toepassing van de artikelen 50 en 59 van de Vw 2000.

Zoals de Afdeling evenzeer eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 mei 2006 in zaak nr. 200602768/1, aangehecht ter voorlichting van partijen) mag de rechter bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de bewaring slechts een direct daaraan voorafgaande staandehouding op de voet van artikel 50 van de Vw 2000 betrekken.

2.1.3. Niet in geschil is dat de vreemdeling vreemdelingrechtelijk is staande gehouden. Uit de processen-verbaal, als hiervoor weergegeven, blijkt dat na de staandehouding van de vreemdeling de aanwending van niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden is gevolgd, zodat sprake is van een feitelijke onderbreking tussen de aanwending van de vreemdelingrechtelijke bevoegdheden tot staandehouding en inbewaringstelling. Dat, zoals door de vreemdeling onweersproken is gesteld, de politierechter de strafrechtelijke aanhouding onrechtmatig heeft geacht, maakt dit niet anders. Door in het kader van de beoordeling van de rechtmatigheid van de inbewaringstelling een oordeel te geven over de rechtmatigheid van de staandehouding is de rechtbank derhalve buiten de grenzen van het geschil getreden.

De grief slaagt.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 14 oktober 2010 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat de periode tussen het tijdstip waarop hij door de politierechter is vrijgesproken en het tijdstip van aankomst op de plaats, bestemd voor verhoor, onredelijk lang heeft geduurd.

2.4.1. Uit het dossier blijkt dat de vreemdeling op 13 oktober 2010 omstreeks 17.00 uur door de politierechter is vrijgesproken, om 19.00 uur in de penitentiaire inrichting is teruggekomen, op 14 oktober 2010 om 09:50 uur na zijn strafrechtelijke detentie krachtens artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw 2000 is overgebracht naar een plaats, bestemd voor verhoor en aldaar om 12.45 uur is aangekomen en opgehouden.

2.4.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 11 oktober 2002 in zaak nr. 200204115/1, JV 2002/438) houdt het overbrengen in de zin van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000, naast vervoer, tevens in het wachten op dat vervoer gedurende een redelijke tijd. Gelet op hetgeen de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 december 2004 in zaak nr. 200408762/1, JV 2005/96), is in dit geval ook zonder motivering van het tijdsverloop geen grond voor het oordeel dat die redelijke tijd is overschreden.

2.5. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 14 oktober 2010 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 21 oktober 2010 in zaak nr. 10/35865;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtenonk, en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

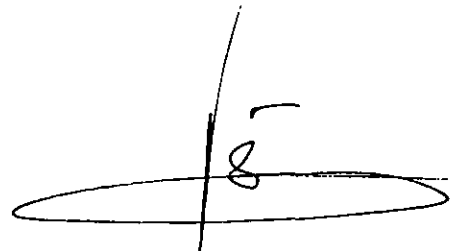
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 januari 2011

53-665.

Verzonden: 18 januari 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' on the right.

mr. H.H.C. Visser

19. Okt. 2010 9:35
19. Okt. 2010 19:09

Nr. 4386 P. 9/38
11. 0205 1. 20

1010-10-1150

Postadres Postbus 4240
2350CE Leiderdorp

Hollands-Midden

Regio Hollands-Midden
Korpsonderdeel 16 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door

Telefoon 071 - 545 8673

Fax 071 - 545 8696

V-nummer / Zaak / Zaak - 06/10/2010

Datum 14/10/2010

Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Franciscus Josephus Penders, hoofdinspecteur van het regionaal
politiekorps Hollands-Midden,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland :
Nationaliteit(en) : Albanese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Gouda

V.nr.

18. Okt. 2010 9:35
19. Okt. 2010 19:09

Nr. 4386 P. 10.38
nr. 0005 1. 27

Datum : 14/10/2010
Tijd : 17:23 uur.

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de hoofdinspecteur,

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepacht, zie www.rechtspraak.nl.

+31786391547

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 10/35865, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

In het geding tussen

eiser,
gemachtigde: mr. T. Sönmez, advocaat te Rotterdam,

en

de Minister van Justitie, thans de Minister voor Immigratie en Asiel, verweerder,
gemachtigde: mr. N.H.T. Jansen, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Verweerder heeft eiser op 14 oktober 2010 in vreemdelingenbewaring gesteld.

1.2. Bij faxbericht van 14 oktober 2010 heeft eiser beroep ingesteld tegen de maatregel van bewaring.

1.3. De zaak is op 21 oktober 2010 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. M. de Reus, kantoorgenoot van zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen D. Bylyku-Hasani, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 50, eerste lid, eerste volzin, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) zijn de ambtenaren belast met de grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen bevoegd, hetzij op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijke vermoeden van illegaal verblijf opleveren hetzij ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

+31786391547

procedurenummer: AWB 10/35865

2

Ingevolge artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 strekt het beroep tegen een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Ingevolge het vierde lid van artikel 94 van de Vw 2000 verklaart de rechtbank het beroep tegen de maatregel van bewaring gegrond, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vw 2000 of bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. In dat geval beveelt de rechtbank de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan.

Ingevolge artikel 106, eerste lid, eerste volzin, van de Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.

2.2. In de schriftelijke vastlegging van de maatregel van bewaring is vermeld dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling van eiser vordert, omdat het gevaar bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. De gronden van de maatregel zijn dat eiser:

- niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit;
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
- wordt verdacht van het plegen van een misdrijf;
- zich niet heeft aangemeld bij de korpschef;
- gebruik heeft gemaakt van een vals of vervalst document;
- onvoldoende middelen van bestaan heeft.

2.3. Eiser heeft, samengevat, het volgende aangevoerd.

Uit de stukken blijkt dat eiser is staande gehouden op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000. Deze staandehouding berust niet op een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Eiser was inzittende van een auto die te hard reed. De bestuurder toonde bij de controle een Albanees paspoort met een Spaans visum en er was geen reden om de inzittenden te controleren. Dat de vreemdelingenrechtelijke staandehouding is gevolgd door een strafrechtelijke aanhouding maakt dit niet anders.

De politierechter heeft eiser op 13 oktober 2010 omstreeks 16.30 uur vrijgesproken omdat de ontdekking dat eiser over een vals visum beschikte de vrucht was van zijn onrechtmatige aanhouding. Pas op 14 oktober 2010 om 9.50 uur is de vreemdelingenpolitie ingelicht en de ophouding van eiser heeft vervolgens nog enkele uren op zich laten wachten. Dit is te lang. Gelet op de onrechtmatigheden in het voortraject moet een belangenafweging worden gemaakt, die mede gezien de vrijspraak in het voordeel van eiser moet uitvallen.

2.4. Verweerder heeft, samengevat, het volgende naar voren gebracht.

Verweerder leidt uit de stukken af dat eiser niet is staande gehouden op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000, maar dat hij strafrechtelijk is aangehouden. Het tijdsverloop tussen de uitspraak van de politierechter en de ophouding van eiser is niet onredelijk lang.

Een eventuele belangenafweging moet gelet op het bezit van een vals visum en omdat sprake is geweest van een normale gang van zaken in het voordeel van verweerder uitvallen.

+31786391547

procedurenummer: AWB 10/35865

3

2.5. De rechtbank oordeelt als volgt.

2.5.1. Op 4 oktober 2010 hebben twee ambtenaren van politie een auto tot stilstand gebracht omdat de bestuurder te hard reed. De bestuurder toonde de verbalisanten desgevraagd een Albanees paspoort met een Spaans visum. Toen de verbalisanten hoorden dat de bestuurder de twee inzittenden van de auto in een vreemde taal toesprak, hebben de verbalisanten ook de inzittenden van de auto aangesproken. De rechtbank stelt met eiser vast dat in het proces-verbaal van aanhouding is vermeld dat de inzittenden van de auto, onder wie eiser, op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 zijn aangesproken en gecontroleerd. Het woord staandehouding valt weliswaar niet in het proces-verbaal, maar voor een controle op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 is een staandehouding vereist. Het moet er dan ook voor worden gehouden dat eiser is staande gehouden op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000. Daarvoor is een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf vereist. Dat eiser in een vreemde taal is aangesproken door de bestuurder van de auto, terwijl de bestuurder aan de verbalisanten een Albanees paspoort met een Spaans visum heeft getoond, levert naar eiser terecht aanvoert geen naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf op. De gemachtigde van verweerder heeft dit niet gemotiveerd betwist, maar stelt zich op het standpunt dat sprake is geweest van een strafrechtelijke aanhouding. Dit standpunt is op zichzelf juist, maar laat onverlet dat de strafrechtelijke aanhouding van eiser is gevolgd op zijn staandehouding en dat eiser terecht aanvoert dat deze staandehouding onrechtmatig was.

2.5.2. Dat de staandehouding van eiser is gevolgd door een strafrechtelijke aanhouding, betekent in dit geval niet dat de onrechtmatigheid van de staandehouding niet langer relevant is voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de opgelegde maatregel van bewaring. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat eiser onweersproken heeft aangevoerd dat de politierechter hem op 13 oktober 2010 heeft vrijgesproken omdat zijn strafrechtelijke aanhouding onrechtmatig was. Nu verweerder dit niet in twijfel trekt, moet er bij de beoordeling van het onderhavige beroep van worden uitgegaan dat de daartoe bevoegde rechter de onrechtmatigheid van de strafrechtelijke aanhouding heeft vastgesteld. Dat dit niet expliciet blijkt uit de aantekening mondeling vonnis, is te doen gebruikelijk en leidt dan ook niet tot een ander oordeel. Omdat de onrechtmatige staandehouding van eiser is gevolgd door een strafrechtelijke aanhouding die door de politierechter onrechtmatig is geoordeeld, is er geen reden om de onrechtmatige staandehouding van eiser buiten beschouwing te laten.

2.5.3. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling leidt de onrechtmatigheid van de staandehouding eerst tot onrechtmatigheid van een daarop volgende inbewaringstelling indien de met de bewaring gediende belangen niet in een redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Verweerder heeft gesteld dat, nu de gang van zaken rond de staandehouding dan wel aanhouding van eiser niet ongebruikelijk is en hij een vals visum in zijn paspoort heeft, de belangenafweging in het voordeel van verweerder moet uitvallen. De rechtbank volgt verweerder niet in dit betoog. De staandehouding van eiser was onrechtmatig, terwijl de strafrechter zijn strafrechtelijke aanhouding eveneens onrechtmatig heeft geoordeeld. Van een normale gang van zaken is dan ook geen sprake geweest. Dat eiser een vals visum in zijn paspoort heeft, wat hij niet betwist, laat onverlet dat hij van de strafrechtelijke verdenking van dit feit is vrijgesproken en dat de ontdekking van dit visum de vrucht is van zijn onrechtmatige staandehouding en de daarop volgende onrechtmatige strafrechtelijke aanhouding. De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat het bezit van het valse visum desondanks in de belangenafweging kan worden betrokken.

+31786391547

procedurenummer: AWB 10/33865

4

Voor zover over dit laatste anders moet worden geoordeeld, blijft staan dat eiser van het bezit van een vals visum is vrijgesproken, zodat het bezit daarvan niet kan worden aangemerkt als een belang van verweerder dat zwaarwegend genoeg is om op te wegen tegen de geschonden belangen van eiser.

2.5.4. Het beroep is derhalve gegrond. De rechtbank zal de onmiddellijke opheffing van de bewaring van eiser bevelen.

De rechtbank ziet aanleiding eiser een schadevergoeding toe te kennen. Uitgaande van de normbedragen van € 105 voor een dag detentie in een politiecel en € 80 voor een dag detentie in een huis van bewaring heeft eiser, die op 18 oktober 2010 is overgeplaatst van een politiecel naar een huis van bewaring, recht op een schadevergoeding van € 660. Omdat eiser procedeert op basis van een toevoeging, zal de schadevergoeding worden betaald door de griffier van de rechtbank.

De rechtbank ziet voorts aanleiding om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. De kosten in verband met de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb) vastgesteld op € 874 (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 437 en wegingsfactor 1). De rechtbank is niet gebleken dat eiser nog andere kosten heeft moeten maken die op grond van het Bpb voor vergoeding in aanmerking komen. Omdat eiser procedeert op basis van een toevoeging, dient voormeld bedrag aan proceskosten aan de griffier van de rechtbank te worden betaald.

2.5.5. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

+31786391547

procedurenummer: AWB 10/35865

5

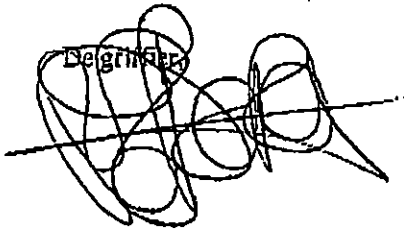
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de onmiddellijke opheffing van de bewaring van eiser;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent eiser een schadevergoeding toe van € 660 ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de griffier van de rechtbank;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, welke kosten worden begroot op € 874 ter zake van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, te betalen aan de griffier van de rechtbank.

Aldus gegeven door mr. B. van Velzen, rechter, en door deze en P. van den Berg, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitsproken in het openbaar op: 21 oktober 2010

Afschrift verzonden op: 21 oktober 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen hoger beroep instellen. Het instellen van hoger beroep geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage, binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Het beroepschrift moet een grief of grieven tegen deze uitspraak bevatten. U moet een kopie van deze uitspraak meezenden met het beroepschrift.

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 OKT 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD: _____	

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr R.A.P.M. van der Zanden
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Dordrecht
van 21 oktober 2010
met kenmerk Awb 10/35866

Inzake:

met IND-kenmerk 1010.16.1158
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr T. Sönmez
advocaat te Rotterdam

Procesverantwoordiging
's-Hertogenbosch
Registratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr F.S. Schoot
073 - 888 3040

1 Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, van 21 oktober 2010, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk AWB 10/35065 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 14 oktober 2010 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de bewaring heeft bevolen met ingang van 21 oktober 2010, de Minister heeft veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding ten bedrage van € 660,- en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 14 oktober 2008 heeft de toenmalige Minister van Justitie, als rechtsvoorganger van de huidige Minister voor Immigratie en Asiel, aan verweerder een maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet opgelegd.
- 2.2 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister voor Immigratie en Asiel

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 14 oktober 2010 rechtens juist is en dat er geen grond aanwezig is om te oordelen dat de opgelegde maatregel van meet af aan onrechtmatig was. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in de slotzin van rechtsoverweging 2.5.1 en verder in rechtsoverweging 2.5.2 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"2.5.1. ... Dit standpunt is op zichzelf juist, maar laat onverlet dat de strafrechtelijke aanhouding van eiser is gevolgd op zijn staandehouding en dat eiser terecht aanvoert dat deze staandehouding onrechtmatig was.

2.5.2. Dat de staandehouding van eiser is gevolgd door een strafrechtelijke aanhouding, betekent in dit geval niet dat de onrechtmatigheid van de staandehouding niet langer relevant is voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de opgelegde maatregel van bewaring. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat eiser onweersproken heeft aangevoerd dat de politierechter hem op 13 oktober 2010 heeft vrijgesproken omdat zijn strafrechtelijke aanhouding onrechtmatig was. Nu verweerder dit niet in twijfel trekt, moet er bij de beoordeling van het onderhavige beroep van worden uitgegaan dat de daartoe bevoegde rechter de onrechtmatigheid van de strafrechtelijke aanhouding heeft vastgesteld. Dat dit niet expliciet blijkt uit de aantekening mondeling vonnis, is te doen gebruikelijk en leidt dan ook niet tot een ander oordeel. Omdat de onrechtmatige staandehouding van eiser is gevolgd door een strafrechtelijke aanhouding die door de politierechter onrechtmatig is geoordeeld, is er geen reden om de onrechtmatige staandehouding buiten beschouwing te laten."

Toelichting op grief 1

- 3.4. De rechtbank miskent dat zij bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de bewaring slechts een direct daaraan voorafgaande staandehouding op de voet van artikel 50 Vw 2000 mag betrekken. Dienaangaande merkt verweerder het volgende op:

Uit de processen-verbaal volgt dat op de staandehouding van de vreemdeling de aanwending van niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden is gevolgd, zodat sprake is van een feitelijke onderbreking tussen de aanwending van de bevoegdheid tot staandehouding en de aanwending van de bevoegdheden tot ophouding en inbewaringstelling. Door in het kader van de beoordeling van de rechtmatigheid van de inbewaringstelling een oordeel te geven over de rechtmatigheid van de staandehouding is de rechtbank buiten de grenzen van het geschil getreden. Reeds hierom dient de uitspraak vernietigd te worden.

Vgl:

- AbRS d.d. 26 november 2008, 200807142/1, www.raadvanstate.nl
- AbRS d.d. 30 september 2010, 201009159/1, (inclusief onderliggende uitspraak van Rb. Almelo d.d. 13 september 2010, Awb 10/30158, www.raadvanstate.nl)

Grief 2

- 3.5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5.4 van de bestreden uitspraak:

"2.5.4. Het beroep is derhalve gegrond. De rechtbank zal de onmiddellijke opheffing van de bewaring van eiser bevelen.

De rechtbank ziet aanleiding eiser een schadevergoeding toe te kennen. Uitgaande van de normbedragen van € 105 voor een dag detentie in een politiecel en € 60 voor een dag detentie in een huis van bewaring heeft eiser, die op 18 oktober 2010 is overgeplaatst van een politiecel naar een huis van bewaring, recht op een schadevergoeding van € 660. ...

De rechtbank ziet voorts aanleiding om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. ..."

Toelichting op grief 2

- 3.6. Deze grief ontbeert zelfstandige betekenis en dient in het licht van de voorstaande grief te worden gezien.

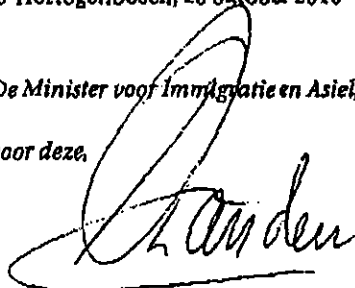
4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Minister verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Hertogenbosch, 28 oktober 2010

De Minister voor Immigratie en Asiel,

voor deze,

mr R.A.P.M. van der Zanden, senior procesvertegenwoordiger